

Sygn. akt III Pa 19/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2014r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak (spr.)
Sędziowie:	SSO Bożena Beata Bielska SSR del. do SO Monika Obrębska
Protokolant:	sekr.sądowy Ewelina Asztemborska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 listopada 2014r. **w O.**

sprawy z powództwa B. W.

przeciwko Zespołowi Publicznych (...) w B.

o oświadczenie woli o powierzenie stanowiska dyrektora

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrołęce

z dnia 17 kwietnia 2014r. **sygn. akt** IV P 484/12

orzeka:

oddala apelację.

UZASADNIENIE

B. W. wniosła o dopuszczenie jej do pracy na stanowisku dyrektora Zespołu Publicznych (...) w B., po uprzednim powierzeniu jej tego stanowiska oraz o zasądzenie od Zespołu Publicznych (...) w B. na jej rzecz kwoty 1.243,60 zł za każdy kolejny miesiąc, począwszy od września 2012r. z tytułu dodatku funkcyjnego związanego z pełnieniem funkcji dyrektora. Ponadto wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu.

Ostatecznie na rozprawie w dniu 17 kwietnia 2014r. zmodyfikowała powództwo w ten sposób, iż wniosła o nakazanie pozwanemu Zespołowi Publicznych (...) w B. złożenia oświadczenia woli następującej treści: Zespół Publicznych (...) w B. z dniem 4 maja 2013r. powierza B. W. stanowisko dyrektora Zespołu Publicznych (...) w B. na okres 5 lat od dnia powierzenia stanowiska, jednocześnie wnosząc ażeby Sąd nakazał złożenie tego oświadczenia woli w terminie 10 dni od dnia uprawomocnienia się wyroku.

W pozostałym zakresie powództwo zostało cofnięte za zgodą strony przeciwnej.

Pozwany wnosił o oddalenie powództwa i wyraził zgodę na częściowe cofnięcie powództwa.

Sąd Rejonowy w wyroku z dnia 17.04.2014r. uwzględnił zmodyfikowane powództwo i:

1. zobowiązał pozwaną Zespół Publicznych (...) w B. do złożenia powódce B. W. w terminie dziesięciu dni od uprawomocnienia się orzeczenia, oświadczenia woli o powierzeniu stanowiska dyrektora na okres pięciu lat szkolnych począwszy od dnia 4 maja 2013r. do dnia 31 sierpnia 2017r.;
2. umorzył postępowanie w pozostałym zakresie;
3. zniósł między stronami koszty postępowania.

Podstawą rozstrzygnięcia były następujące ustalenia faktyczne:

B. W. była zatrudniona w Zespole Publicznych (...) w B. na podstawie aktu mianowania z dnia 26 sierpnia 1988r. na stanowisku nauczyciela. W dniu 30 lipca 2004r. uzyskała stopień awansu zawodowego nauczyciela dyplomowanego. Powódka w okresie od dnia 17 marca 2008r. do dnia 31 sierpnia 2012 r. pełniła funkcję dyrektora (...) w B..

W dniu 4 lipca 2012r. przeprowadzony został konkurs na stanowisko dyrektora (...) w B.. Kandydatkami na to stanowisko były B. W. i J. C.. Konkurs wygrała powódka.

Zarządzeniem Nr (...) z dnia 9 sierpnia 2012r. Burmistrz Gminy B. unieważnił konkurs na stanowisko dyrektora (...) w B. z dnia 4 lipca 2012r. W uzasadnieniu zarządzenia wskazano jako przyczynę unieważnienia konkursu: nieprecyzyjne ogłoszenie konkursu, poprzez niewskazanie wprost w ogłoszeniu treści zapisu § 3 Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 27 października 2009r. w sprawie wymagań, jakimi powinna odpowiadać osoba zajmująca stanowisko dyrektora oraz inne stanowisko kierownicze w poszczególnych typach szkół publicznych i rodzajach szkół publicznych placówek w brzmieniu: „stanowisko dyrektora zespołu publicznych szkół lub placówek może zajmować stanowiska nauczyciela w szkole lub placówce wchodzącej w skład zespołu, w której wymagania dotyczące kwalifikacji nauczycieli są najwyższe oraz spełnia wymagania określone w § 1 pkt 2 – 9” ww. rozporządzenia. Jako kolejną przesłankę warunkującą unieważnienie konkursu wskazano: brak obiektywizmu członka komisji konkursowej reprezentującej (...), a będącej jednocześnie pracownikiem Zespołu Publicznych (...) w B., zatrudnionym na stanowisku woźnej i bezpośrednio podległym kandydatce na dyrektora B. W..

B. W. pismem w dniu 16 sierpnia 2012r. zwróciła się do Burmistrza Gminy B. z wnioskiem o stwierdzenie nieważności zarządzenia nr (...) z dnia 9 sierpnia 2012r. z uwagi na jego wydanie z istotnym naruszeniem prawa. Burmistrz w piśmie z dnia 31 sierpnia 2012r. podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko.

W dniu 16 sierpnia 2012r. powódka wniosła skargę do Przewodniczącego Rady Gminy B. na bezprawne postępowanie burmistrza w sprawie powołania dyrektora (...) w B.. Rada Gminy B. uchwałą z dnia 29 sierpnia 2012r. uznała skargę B. W. za uzasadnioną.

Następnie B. W. wnioskiem z dnia 16 sierpnia 2012r. skierowanym do Wojewody (...), wniosła o stwierdzenie nieważności zarządzenia Burmistrza Gminy B. nr (...) z dnia 9 sierpnia 2012r. Wojewoda (...) rozstrzygnięciem nadzorczym z dnia 1 października 2012r. stwierdził nieważność owego zarządzenia oraz zarządzenia z dnia 31 sierpnia 2012r. nr (...) w sprawie powierzenia pełnienia obowiązków dyrektora (...) w B. oraz udzielenia pełnomocnictwa pełniącej obowiązki dyrektora (...) w B. z uwagi na wydanie ich bez podstawy prawnej.

W dniu 23 stycznia 2013r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w W. w sprawie o sygn. akt II SA/Wa 2110/12 oddalił skargę Gminy B. na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody (...) w przedmiocie stwierdzenia nieważności zarządzeń Burmistrza Gminy B.. WSA stwierdził, iż przyczyny unieważnienia konkursu na stanowisko dyrektora (...) w B. wskazane przez Burmistrza Gminy B. były bezzasadne.

Naczelny Sąd Administracyjny w sprawie o sygn. akt I OSK 841/13 w dniu 18 lipca 2013r. oddalił skargę kasacyjną wniesioną przez Gminę B. na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody (...) z dnia 1 października 2012r. stwierdzając, iż podniesione w skardze zarzuty okazały się niezasadne. W związku z tym rozstrzygnięciem B. W. zwróciła się do Burmistrza Gminy B. o niezwłoczne powierzenie jej stanowiska dyrektora (...) w B.. Burmistrz w odpowiedzi stwierdził, iż dopiero prawomocny wyrok sądu pracy zakończy spór między stronami w przedmiotowej sprawie.

Sąd Rejonowy stwierdził, że powierzenie wykonywania obowiązków dyrektora szkoły poprzedzone jest koniecznością przeprowadzenia przez organ prowadzący szkołę konkursu, w toku którego spośród zgłoszonych kandydatów, w głosowaniu niejawnym wybrana zostanie osoba mająca sprawować obowiązki dyrektora.

Ustawa z dnia 7 września 1991r. o systemie oświaty określa sposób zarządzania placówkami oświatowymi, jakimi są szkoły publiczne, poprzez obowiązek wyboru dyrektora w drodze konkursu. Sąd I instancji stwierdził, że zgodnie z art. 36a powołanej ustawy, kandydatowi nie można odmówić powierzenia stanowiska dyrektora. Konkurs przeprowadza komisja, składająca się z trzech przedstawicieli organu prowadzącego szkołę lub placówkę, dwóch przedstawicieli organu sprawującego nadzór pedagogiczny, po jednym przedstawicielu: rady pedagogicznej, rady rodziców i zakładowych organizacji związkowych, przy czym przedstawiciel związku zawodowego nie może być zatrudniony w szkole lub placówce, której konkurs dotyczy. Ograniczenie dotyczące zatrudnienia w placówce, której dotyczy konkurs, odnosi się jedynie do członka komisji reprezentującego zakładową organizację związkową.

Sąd Rejonowy stwierdził, że w wyniku konkursu została wyłoniona na stanowisko dyrektora – powódka. Zarządzenie Burmistrza z dnia 09.08.2012r. stwierdzające nieważność tego konkursu – przeszło przez kontrolę sądów administracyjnych wszystkich instancji. Ostatecznie NSA oddalił skargę kasacyjną. Tym samym konkurs nie został unieważniony, czyli wybór powódki na dyrektora w drodze konkursu był ważny.

Sąd Rejonowy stwierdził, że ani przepisy ustawy o systemie oświaty, ustawy Karta Nauczyciela nie normują uprawnień oraz roszczeń przysługujących nauczycielowi w razie odwołania go ze stanowiska dyrektora, niedopuszczenia go do pracy na tym stanowisku, czy ten odmowy powierzenia mu tego stanowiska. Z tego powodu uzasadnione jest posiłkowe stosowanie w zakresie nieobjętym regulacją powołanych ustaw, odpowiednio przepisów prawa pracy o uprawnieniach pracownika z tytułu nieuzasadnionego lub niezgodnego z prawem rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy (zob. uzasadnienie wyroku SN z dnia 13 marca 2014 r., I PK 219/13).

Sąd Rejonowy zauważył, że podkreślenia wymaga, iż obowiązek ustawowy (art. 36a ustawy o systemie oświaty) powierzenia kandydatowi stanowiska dyrektora jest niekwestionowany. Odmowa wykonania tego obowiązku przez organ prowadzący placówkę oświatową rodzi po stronie pracownika roszczenie o powierzenie mu tej funkcji. Stąd też nie może być wątpliwości, iż roszczenie o powierzenie kandydatowi wyłonionemu w drodze konkursu stanowiska dyrektora szkoły podlega rozpoznaniu przez sądy pracy, gdyż takiej jurysdykcji nie mają już sądy administracyjne (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 kwietnia 2009 r., I PK 212/08, LEX nr 653429; M. Pilich, Komentarz do art. 36a ustawy o systemie oświaty, LEX 2013).

Zdaniem Sądu I instancji - Sąd pracy, dokonując rozstrzygnięć w zakresie stosunku pracy, jaki łączy kandydata na stanowisko dyrektora ze szkołą, nie może ingerować w rozstrzygnięcia organów administracji publicznej oraz sądów administracyjnych. Sąd pracy dokonuje oceny stanu prawnego danej sprawy przy uwzględnieniu dokonanych w tym zakresie rozstrzygnięć sądów administracyjnych, nie może jednak dokonywać ich modyfikacji nawet przy ustaleniu, iż w obecnym stanie faktycznym taka modyfikacja byłaby uzasadniona. Powyższe oznacza zdaniem Sądu Rejonowego, iż nie można deprecjonować znaczenia rozstrzygnięć sądów administracyjnych. W przedmiotowym stanie faktycznym oznacza to, iż nie jest możliwe dowolne wybieranie osoby na stanowisko dyrektora, w sytuacji gdy w wyniku przeprowadzenia ważnego konkursu, został już wyłoniony kandydat na to stanowisko, czyli powódka.

Sąd Rejonowy uznał, iż stosunek pracy pomiędzy powódką a szkołą publiczną został skutecznie nawiązany, co uzasadnia obowiązek powierzenia jej stanowiska dyrektora (...) w B..

Co do daty powierzenia stanowiska dyrektora Sąd Rejonowy powołał się na wyrok Sądu Najwyższego z 9 kwietnia 2009r. (I PK 212/08, LEX nr 653429), w którym stwierdził on, iż kandydatowi na stanowisko dyrektora szkoły, zgodnie z art. 36a ust. 2 ustawy o systemie oświaty, służy bezwzględne roszczenie o dopuszczenie do pracy na tym stanowisku z datą najwcześniejszą, od której powierzenie mogłoby w normalnym toku czynności nastąpić. Sąd Najwyższy wskazuje jednak, iż przy określeniu tego terminu należy mieć na uwadze ust. 5 powołanego artykułu, który mówi, że do czasu powierzenia stanowiska dyrektora zgodnie z ust. 2 lub 4 organ prowadzący może powierzyć pełnienie obowiązków dyrektora szkoły wicedyrektorowi, a w szkołach, w których nie ma wicedyrektora, nauczycielowi tej szkoły, jednak nie dłużej niż na okres 10 miesięcy. Sąd Rejonowy uznał zatem, że powódce należy powierzyć obowiązki dyrektora od dnia 04.05.2013r., czyli po 10 miesiącach od konkursu. Oznaczając datę końcową na dzień 31.08.2017r. – Sąd Rejonowy wziął pod uwagę że maksymalny okres powierzenia tych obowiązków może wynosić 5 lat, lecz rok szkolny zaczyna się od 01.09.2017r., a zatem powierzył te obowiązki do dnia 31.08.2017r.

Sąd Rejonowy podniósł, że przywrócenie powódki na stanowisko dyrektora nie jest sprzeczne z zasadami współzycia. Przy czym Sąd Rejonowy podniósł, że każda osoba pełniąca funkcję dyrektora szkoły może być z niej odwołana, jeśli zaistnieją ku temu ustawowe przesłanki.

Sąd Rejonowy uznał, że nie mają znaczenia subiektywne opinie innych pracowników (...) w B. na temat powódki, którzy mieliby potwierdzić, iż umożliwienie jej pracy w pozwanej szkole jest sprzeczne z zasadami współzycia społecznego. Poglądy innych nauczycieli w żaden sposób nie mogą obiektywnie określić celowości powierzenia powódce stanowiska dyrektora, ani też wpływać na ocenę interesu pracodawcy, czyli szkoły w powierzeniu jej tego stanowiska.

Dlatego też Sąd Rejonowy postanowił oddalić wnioski dowodowe zmierzające do przesłuchania wszystkich nauczycieli uczących w szkole, z uwagi na to, iż zdaniem Sądu I instancji okoliczności te nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy i powoływane zostały tylko dla zwłoki. Sąd stwierdził bowiem, że nie orzekał w przedmiocie przywrócenia powódki do pracy, czy też dopuszczenia jej do pracy na stanowisku dyrektora. Sąd Rejonowy podkreślił, iż zobowiązanie pracodawcy do złożenia oświadczenia woli o powierzeniu powódce stanowiska dyrektora nie jest tożsame z faktycznym dopuszczeniem jej do pracy. Sąd Rejonowy oddalił także wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań stron. Sąd podniósł bowiem, że przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron jest dowodem kończącym, ale tylko wtedy gdy po przeprowadzeniu innych dowodów istnieją wątpliwości, a w niniejszej sprawie takowych Sąd nie miał. Sąd I instancji podniósł też, iż tylko formalnie obecny Dyrektor jest stroną postępowania, gdyż faktycznie czynności, będące przedmiotem tego postępowania, podejmowane są i były przez Burmistrza M. M., który był słuchany w charakterze świadka w tej sprawie.

Sąd Rejonowy podniósł, że wyłonienie Dyrektora jest wypadkową interesów: rodziców, uczniów szkoły, rady pedagogicznej i organu prowadzącego. Z tego względu ściśle musi być stosowana procedura wskazana w Rozporządzeniu MEN, zaś inne kwestie nie mogą wpływać na powierzenie funkcji osobie, która konkurs wygrała a zarządzenie o unieważnieniu konkursu okazało się wadliwe.

Apelację od wyroku wniosła strona pozwana. Zaskarżyła wyrok w punkcie 1 tj. w części zobowiązującej pozwanego do złożenia powódce oświadczenia woli o powierzeniu stanowiska dyrektora na okres pięciu lat szkolnych począwszy od dnia 4 maja 2013 roku do dnia 31 sierpnia 2017 roku.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła na podstawie art. 368 § 1 pkt 2 k. p. c.:

1. naruszenie prawa procesowego mające istotny wpływ na wynik sprawy, mianowicie art.233 § 1 w zw. z art.328 § 2 k. p. c. poprzez brak jakiegokolwiek odniesienia się do dowodów z dokumentów stanowiących pisma nauczycieli wywołane skargą powódki złożoną Burmistrzowi Miasta i Gminy B. za pośrednictwem pisma z dnia 7 lutego 2013 roku, a dotyczącej działań dyrekcji i nauczycieli pozwanej szkoły, a także do dowodu przeprowadzonego z zeznań świadka M. M., co skutkowało brakiem wszechstronnego rozważenia materiału

dowodowego zebranego w sprawie i nie wskazaniem w uzasadnieniu wyroku dowodów, na których Sąd się oparł i przyczyn, dla których innym odmówił wiarygodności;

2. naruszenie prawa procesowego mające istotny wpływ na wynik sprawy, mianowicie art.217 § 1 i § 2 k. p. c. przez pominięcie wniosków dowodowych o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań nauczycieli zatrudnionych w pozwanej placówce oraz dowodu z przesłuchania stron, zgłoszonych przez pełnomocnika pozwanej w toku postępowania przed Sądem Rejonowym, co skutkowało nie ustaleniem okoliczności, mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy;

3. naruszenie prawa materialnego, to jest art.8 kodeksu pracy przez jego niezastosowanie, co skutkowało uwzględnieniem powództwa w zakresie złożenia powódce oświadczenia o powierzeniu jej stanowiska dyrektora szkoły;

4. naruszenie prawa materialnego, mianowicie art. 36a ust. 1 ustawy z dnia 7 września 1991 roku o systemie oświaty przez zobowiązanie niewłaściwego i nieuprawnionego do tego podmiotu, do złożenia oświadczenia woli o powierzeniu powódce stanowiska dyrektora szkoły, co skutkowało niemożnością wykonania jak również wyegzekwowania zaskarżonego wyroku;

5. naruszenie prawa materialnego mianowicie art. 36a ust. 13 ustawy z dnia 7 września 1991 roku o systemie oświaty przez nieustalenie, że w stanie faktycznym niniejszej sprawy w razie uwzględnienia powództwa, zachodzą uzasadnione okoliczności przemawiające za powierzeniem powódce stanowiska na okres krótszy niż dopuszczalny okres maksymalny, co skutkowało nieuzasadnionym powierzeniem powódce stanowiska dyrektora szkoły na okres 5 lat.

W związku z powyższym, na podstawie art. 368 § 1 pkt 5 k. p. c. strona pozwana wniosła o zmianę wyroku Sądu pierwszej instancji w części zobowiązującej pozwanego do złożenia powódce oświadczenia woli o powierzeniu stanowiska dyrektora na okres pięciu lat szkolnych począwszy od dnia 4 maja 2013 roku do dnia 31 sierpnia 2017 roku tj. w punkcie 1 sentencji, poprzez oddalenie powództwa w tym zakresie.

Ewentualnie skarżący wniósł o uchylenie wyroku Sądu pierwszej instancji w części zobowiązującej pozwanego do złożenia powódce oświadczenia woli o powierzeniu stanowiska dyrektora na okres pięciu lat szkolnych począwszy od dnia 4 maja 2013 roku do dnia 31 sierpnia 2017 roku tj. w punkcie 1 sentencji i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania w tym zakresie.

Ponadto na podstawie art. 368 § 1 pkt 4 k. p. c. apelujący wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z pisma rodziców uczniów uczęszczających do Zespołu Publicznych (...) w B., z dnia 23 kwietnia 2014 roku do Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce w sprawie o sygn. akt 3 Ds. 299/13, na okoliczność braku zasadności powierzenia powódce stanowiska dyrektora szkoły ze względu na zasady współżycia społecznego, z powodu braku jej akceptacji ze strony rodziców, licznych uwag pod jej adresem jako dyrektora szkoły oraz istniejącego między stronami konfliktu.

Następnie w piśmie zatytułowanym „uzupełnienie apelacji” apelujący wniósł o:

1. dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z pisma rodziców uczniów uczęszczających do Zespołu Publicznych (...) w B., z dnia 23 kwietnia 2014 roku, skierowane do Wojewody (...) wraz z odpowiedzią Wojewody z dnia 28 maja 2014 roku, na okoliczność braku zasadności powierzenia powódce stanowiska dyrektora szkoły ze względu na zasady współżycia społecznego, z powodu braku jej akceptacji ze strony rodziców, licznych uwag pod jej adresem jako dyrektora szkoły oraz istniejącego między stronami konfliktu;

2. dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z artykułu pt. „Tego jeszcze nie było. Grożą, że nie wpuszczą dyrektorki do sokoły.” z dnia 3 czerwca 2014 roku, zamieszczonego w gazecie (...), na okoliczność braku zasadności powierzenia powódce stanowiska dyrektora szkoły ze względu na zasady współzycia społecznego, z powodu braku jej akceptacji ze strony rodziców, licznych uwag pod jej adresem jako dyrektora szkoły oraz istniejącego między stronami konfliktu.

W kolejnym piśmie z dnia 02.09.2014r. apelujący złożył kolejny wniosek dowodowy o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z pisma rodziców uczniów uczęszczających do Zespołu Publicznych (...) w B., z dnia 25 sierpnia 2014 roku, skierowane do Burmistrza Miasta i Gminy B. Pana M.

M., na okoliczność braku zasadności powierzenia powódce stanowiska dyrektora szkoły ze względu na zasady współzycia społecznego, z powodu braku jej akceptacji ze strony rodziców, licznych uwag pod jej adresem jako dyrektora szkoły oraz konfliktu istniejącego między powódką a rodzicami.

Ponadto w piśmie z dnia 04.07.2014r. apelujący złożył wniosek o zawieszenie postępowania apelacyjnego w niniejszej sprawie na podstawie art.177 § 1 pkt 3 kpc, do czasu rozstrzygnięcia przez organ administracji publicznej postępowania wszczętego na skutek wniosku o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej rozstrzygnięciem nadzorczym Wojewody (...) z dnia 1 października 2012 roku, LEX.O. (...)8.2.2012.LP, stwierdzającym nieważność zarządzeń Burmistrza Gminy B. Nr (...) z dnia 9 sierpnia 2012 roku i Nr (...) z dnia 31 sierpnia 2012 roku.

W uzasadnieniu tego wniosku strona pozwana podniosła, że Burmistrz Gminy B. M. M. za pośrednictwem pisma datowanego na dzień 18

czerwca 2014 roku złożył do Wojewody (...) wniosek o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej rozstrzygnięciem nadzorczym Wojewody (...) z dnia 1 października 2012 roku, LEX.O. (...)8.2.2012.LP, stwierdzającym nieważność zarządzeń Burmistrza Gminy B. Nr (...) z dnia 9 sierpnia 2012 roku i Nr (...) z dnia 31 sierpnia 2012 roku. Pozwany wskazał, że wniosek ten został złożony na skutek tego, iż wyszły na jaw nowe okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Chodzi przede wszystkim o pisma pochodzące od lokalnej społeczności: rodziców, nauczycieli, dotyczące dezaprobaty wyrażonej wobec powrotu B. W. na stanowisko dyrektora szkoły.

W związku ze złożeniem powyższego wniosku strona pozwana złożyła wniosek o zawieszenie postępowania apelacyjnego do czasu wydania rozstrzygnięcia przez organ administracji publicznej.

Na okoliczność zasadności zawieszenia postępowania z uwagi na powyżej wskazane okoliczności pozwany wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z kopii pisma Wojewody (...) z dnia 17 lipca 2014 roku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie Sąd Okręgowy w pierwszej kolejności analizował, czy zachodzą podstawy do zawieszenia postępowania apelacyjnego.

Strona pozwana złożyła bowiem wniosek o zawieszenie postępowania apelacyjnego, powołując się na okoliczności, o których mowa w art.177§1 pkt 3 kpc. Zgodnie z tym przepisem – Sąd może zawiesić postępowanie z urzędu, jeżeli rozstrzygnięcie sprawy zależy od uprzedniej decyzji organu administracji publicznej.

Zdaniem Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie nie zachodziły podstawy do zawieszenia postępowania apelacyjnego. W pierwszej kolejności wskazać należy, że ustawodawca w art.177 §1 kpc posługuje się zwrotem: „ Sąd może zawiesić”. Zatem toczące się postępowanie administracyjne nie obliuguje Sądu do zawieszenia postępowania, lecz pozostawia to jego ocenie, czy w realiach przedmiotowej sprawy rozstrzygnięcie Sądu uzależnione jest istotnie od uprzedniej decyzji organu administracji publicznej. W przekonaniu Sądu Okręgowego – w przedmiotowej sprawie nie było podstaw do zawieszenia postępowania apelacyjnego na tej podstawie. Podkreślić bowiem należy, że kwestia unieważnienia konkursu na dyrektora była przedmiotem kontroli sądów administracyjnych wszystkich instancji. Ostatecznie NSA oddalił skargę kasacyjną. Tym samym konkurs nie został unieważniony, czyli wybór powódki na

dyrektora w drodze konkursu był ważny. Aktualnie Burmistrz Gminy B. M. M. złożył do Wojewody (...) wniosek o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej rozstrzygnięciem nadzorczym Wojewody (...) z dnia 1 października 2012 roku stwierdzającym nieważność zarządzeń Burmistrza Gminy B. Nr (...) z dnia 9 sierpnia 2012 roku i Nr (...) z dnia 31 sierpnia 2012 roku. Zauważyć jednak należy, że z odpowiedzi Wojewody (...) z dnia 17.07.2014r. (k.258) wynika jednoznacznie, że instytucja wznowienia postępowania nie ma zastosowania w postępowaniu nadzorczym. Zatem do wznowienia postępowania administracyjnego nie dojdzie. Bezcelowym jest zatem zawieszanie postępowania w przedmiotowej sprawie. W ocenie Sądu Okręgowego nie można oprzeć się wrażeniu, że jest to wniosek złożony jedynie dla zwłoki w rozpoznaniu tej sprawy.

Kolejną kwestią analizowaną przez Sąd Okręgowy - były złożone przez apelującego wnioski dowodowe na okoliczność zasadności powierzenia powódce stanowiska dyrektora ze względu na zasady współżycia społecznego. Były to wnioski o:

- 1) dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z pisma rodziców uczniów z dnia 23.04.2014r. do Prokuratury Rejonowej w Ostrołęce w sprawie 3Ds 299/13 (k.200);
- 2) dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z pisma rodziców uczniów z dnia 23.04.2014r. do Wojewody (...) wraz z odpowiedzią Wojewody z dnia 28.05.2014r. (k.223);
- 3) dopuszczenie dowodu z artykułu pt. „Tego jeszcze nie było...” (k.224);
- 4) dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z pisma rodziców uczniów z dnia 25.08.2014r. do Burmistrza Miasta i Gminy w B. (k.253).

Sąd Okręgowy oddalił te wnioski w oparciu o art.217§3 kpc w zw. z art.227 kpc. Sąd uznał bowiem, że zawnioskowane dowodowy nie mają dla rozstrzygnięcia sprawy istotnego znaczenia, a nadto powoływane są jedynie dla zwłoki.

Sąd Okręgowy uznał, że materiał dowodowy zgromadzony przed Sądem I instancji pozwolił na poczynienie w sprawie ustaleń faktycznych oraz na dokonanie oceny prawnej roszczenia.

W ocenie Sądu Okręgowego apelacja jest niezasadna i nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd Okręgowy w całości podzielił ustalenia i rozważania prawne przyjęte przez Sąd Rejonowy i przyjął je za własne.

Odnosząc się natomiast szczegółowo do zarzutów apelacyjnych, wskazać należy, że Sąd Rejonowy nie dopuścił się naruszenia prawa procesowego, a mianowicie art.233§1 kpc w zw. z art.328§2 kpc. Apelujący zarzucił, że Sąd I instancji nie odniósł się do dowodów z dokumentów stanowiących pisma nauczycieli wywołane skargą powódki złożoną Burmistrzowi Miasta i Gminy B. za pośrednictwem pisma z dnia 7 lutego 2013 roku, a dotyczącej działań dyrekcji i nauczycieli pozwanej szkoły, a także do dowodu przeprowadzonego z zeznań świadka M. M., co skutkowało brakiem wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego zebranego w sprawie i nie wskazaniem w uzasadnieniu wyroku dowodów, na których Sąd się oparł i przyczyn, dla których innym odmówił wiarygodności. Z zarzutem tym wiąże się także kolejny – podniesiony przez apelującego – a mianowicie, że Sąd Rejonowy dopuścił się naruszenia prawa procesowego mającego istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art.217 §1 i 2 kpc poprzez pominięcie wniosków dowodowych o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań nauczycieli zatrudnionych w pozwanej placówce oraz dowodu z przesłuchania stron.

Zgodnie z art. 227 kpc - przedmiotem dowodu są jedynie fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie. Wobec powyższego powinnością Sądu rozstrzygającego sprawę jest ocena, które dowody zawnioskowane przez strony służą ustaleniu stanu faktycznego w danej sprawie oraz dokonaniu oceny prawnej roszczenia. Jeśli zawnioskowany dowód nie prowadzi do poczynienia ustaleń istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, to brak jest podstaw do jego przeprowadzania. Tym samym nie można postawić skutecznego zarzutu apelacyjnego, iż Sąd I instancji danego wniosku nie uwzględnił.

W przedmiotowej sprawie podnieść należy, że w kontekście istoty przedmiotu sporu - apelujący przywiązuje nadmierną wagę do wskazanych przez siebie dowodów. Jak wynika z uzasadnienia apelacji – dowody te miały na celu ukazanie powódki jako osoby konfliktowej, z którą współpraca na stanowisku dyrektora będzie niemożliwa. Apelujący argumentował, że powierzenie powódce stanowiska dyrektora byłoby sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Tymczasem istota sporu nie sprowadza się do oceny powódki pod względem jej cech charakteru czy też do oceny, w jaki sposób jest ona postrzegana przez nauczycieli bądź Burmistrza. Stronie apelującej umknął bowiem uwadze fakt, że rolą Sądu Rejonowego było ustalenie, czy zachodziły przesłanki do zobowiązania pozwanego do złożenia oświadczenia woli o powierzeniu powódce stanowiska dyrektora szkoły.

Sąd Rejonowy odniósł się do wszystkich dowodów, które w sprawie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia. Oznacza to, że Sąd Rejonowy prawidłowo dokonał selekcji dowodów na takie, które to znaczenie miały i które pozostawały bez znaczenia dla rozstrzygnięcia. Przedmiotem sporu było ostatecznie zobowiązanie pozwanego do złożenia oświadczenia woli realizującego wyniki konkursu na stanowisko dyrektora. Sąd Rejonowy nie oceniał zatem jak powódka jest postrzegana przez środowisko nauczycielskie jako kandydat na to stanowisko. Dlatego jej ocena dokonana przez inne osoby nie miała dla tej sprawy znaczenia. Dlatego prawidłowo Sąd I instancji oddalił wniosek dowodowy o przesłuchanie wszystkich nauczycieli z tej szkoły oraz prawidłowo Sąd Rejonowy oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań stron. Przypomnieć bowiem należy, że zgodnie z art.299 kpc – dowód z przesłuchania stron może być dopuszczony przez Sąd wówczas, gdy po wyczerpaniu środków dowodowych lub w ich braku pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Tymczasem w przedmiotowej sprawie taka sytuacja nie występowała. Prawidłowo zatem Sąd Rejonowy oddalił ten wniosek dowodowy.

W ocenie Sądu Okręgowego dokonana przez Sąd Rejonowy ocena materiału dowodowego nie miała cech dowolności i była zgodna z regułami, o których mowa w art.233 kpc. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem - to, że określony dowód został oceniony niezgodnie z intencją skarżącego, nie oznacza naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. Ocena dowodów należy bowiem do sądu orzekającego i nawet w sytuacji, w której z dowodu można było wywieść wnioski inne niż przyjęte przez Sąd, nie dochodzi do naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. (tak: wyrok z dnia 9 kwietnia 2008 r. Sąd Apelacyjny w Poznaniu, I ACa 205/08, LEX nr 465086). Skuteczne postawienie zarzutu naruszenia przez Sąd art. 233 § 1 kpc wymaga wykazania, że Sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, to bowiem jedynie może być przeciwstawione uprawnieniu sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów. Nie jest natomiast wystarczające przekonanie strony o innej niż przyjął Sąd wadze (doniosłości) poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie niż ocena Sądu (tak wyrok z dnia 21.05.2008r. Sąd Apelacyjny w Poznaniu, I ACa 953/07, LEX 466440). Przekładając te rozważania na grunt niniejszej sprawy, podnieść należy, że okoliczność, iż Sąd Rejonowy wysnuł z zeznań świadka M. M. inne wnioski, aniżeli było intencją strony pozwanej – nie powoduje uchybienia regułem, o których mowa w art.233 § 1 kpc.

Apelujący zarzucił Sądowi Rejonowemu naruszenie prawa materialnego, tj. art.8 kp przez jego niezastosowanie, co skutkowało uwzględnieniem powództwa w zakresie złożenia powódce oświadczenia o powierzeniu jej stanowiska dyrektora szkoły. Apelujący podniósł, że powierzenie powódce stanowiska dyrektora stanowi przejaw nadużycia prawa z uwagi na sprzeczność tego roszczenia z zasadami współżycia społecznego. Zdaniem apelującego względy moralno-etyczne sprzeciwiają się uwzględnieniu roszczenia powódki. Apelujący argumentował to konfliktem istniejącym pomiędzy powódką, radą pedagogiczną i rodzicami uczniów.

W ocenie Sądu Okręgowego powierzenie powódce stanowiska dyrektora nie naruszy zasad współżycia społecznego. Sąd Rejonowy odniósł się szeroko do tej kwestii w swym uzasadnieniu pisemnym i nie ma potrzeby powielania tej argumentacji, którą Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własną. W wypadku orzeczenia oddalającego apelację, wydanego na podstawie materiału zgromadzonego w postępowaniu w I instancji, bez uzupełniania postępowania dowodowego, sąd odwoławczy nie musi powtarzać dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych; wystarczy stwierdzenie, że ustalenia sądu pierwszej instancji podziela i przyjmuje za swoje (por. np. orzeczenia Sądu Najwyższego: z dnia 13 grudnia 1935 r., C III 680/34, Zb. Urz. 1936, poz. 379; z dnia 14 lutego 1938 r., C II 2613/37,

Przełęcz Sądowy 1938, poz. 380; z dnia 10 listopada 1998 r., III CKN 792/98, OSNC 1999 nr 4, poz. 83). Dodać jedynie należy, że wybór dyrektora w drodze konkursu jest przejawem demokracji. Oznacza to, że wygrywa kandydat, który spełnia określone kryteria i został wybrany przez większość dokonującą wyboru. Nie oznacza to, że ma być to kandydat akceptowany przez wszystkich. Ale wybór taki, jako zgodny z prawem, należy uszanować. Natomiast z drugiej strony - osoba wybrana na to stanowisko musi mieć świadomość, że jego praca jest oceniana i w przypadku zaistnienia ustawowych przesłanek może być z tego stanowiska odwołana.

Apelacja zarzuca także Sądowi I instancji naruszenie prawa materialnego, mianowicie art.36a ust.1 ustawy z dnia 7 września 1991r. o systemie oświaty przez zobowiązanie niewłaściwego i nieuprawnionego do tego podmiotu, do złożenia oświadczenia woli o powierzeniu powódce stanowiska dyrektora szkoły, co skutkowało niemożnością wykonania jak również wyegzekwowania zaskarżonego wyroku.

Zgodnie z tym przepisem - stanowisko dyrektora szkoły lub placówki powierza organ prowadzący szkołę lub placówkę. Z brzmienia tego przepisu skarżący wysnuł wniosek, że do złożenia oświadczenia o powierzeniu powódce stanowiska dyrektora uprawniony jest burmistrz. Natomiast wyrokiem Sądu Rejonowego – zobowiązana została do tego szkoła, która nie jest do tego uprawniona. Dlatego zdaniem apelującego zaskarżony wyrok jest niewykonalny.

Należy zgodzić się z apelującym, iż kwestia legitymacji biernej w przedmiotowej sprawie może być uznana za sporną. Jednakże kwestia ta była w analogicznych sprawach przedmiotem analizy Sądu Najwyższego oraz przedstawicieli doktryny. Otóż nie budzi wątpliwości fakt, że w sytuacji, gdy dochodzi do odmowy powierzenia stanowiska dyrektora szkoły, mimo rozstrzygnięcia w konkursie, kandydatowi służy bezwzględne roszczenie o powierzenie stanowiska. Sprawa należy do drogi sądowej w postępowaniu cywilnym przed sądami pracy. W orzecznictwie Sądu Najwyższego pojawiło się stanowisko, zgodnie z którym pozwać należy zawsze **pracodawcę**. Sąd Najwyższy podkreślił, że przepisy kodeksu pracy (art.3 i 3¹ k.p.) w sposób szczególnie regulują kwestię reprezentacji pracodawcy w sprawach stosunku pracy; osoba upoważniona do nawiązania tego stosunku nie musi być objęta strukturą tej jednostki. Wskazując liczne analogie z wcześniejszej judykatury, Sąd Najwyższy dał wyraz przekonaniu, że w charakterze strony pozwanej może wystąpić tylko szkoła lub placówka publiczna, która jest dla dyrektora pracodawcą, nawet jeśli to organ prowadzący może złożyć stosowne oświadczenie woli. Na zasadzie art. 64 k.c. w zw. z art. 300 k.p. uznać trzeba, że prawomocne orzeczenie sądu stwierdzające obowiązek organu prowadzącego złożenia oznaczonego oświadczenia woli zastępuje to oświadczenie, a zatem na podstawie samego tylko prawomocnego wyroku stwierdzającego obowiązek powierzenia stanowiska dyrektora szkoły zostaje nawiązany stosunek pracy, zaś osoba, która uzyskała takie prawomocne orzeczenie, nabywa roszczenie o zapłatę wynagrodzenia za pracę, dodatku funkcyjnego czy też o dopuszczenie do pracy na stanowisku (tak m.in. wyrok SN z 09.04.2009r. I PK 212/08, komentarz do art.36a w/w ustawy pod red. M.Pilich, LEX 2013r.).

Wobec powyższego prawidłowo Sąd Rejonowy sformułował wyrok w zaskarżonej części.

Wbrew zarzutom apelacyjnym nie doszło także do naruszenia prawa materialnego mianowicie art. 36a ust. 13 ustawy z dnia 7 września 1991r. o systemie oświaty przez nieustalenie, że w stanie faktycznym niniejszej sprawy w razie uwzględnienia powództwa, zachodzą uzasadnione okoliczności przemawiające za powierzeniem powódce stanowiska na okres krótszy niż dopuszczalny okres maksymalny, co skutkowało nieuzasadnionym powierzeniem powódce stanowiska dyrektora szkoły na okres 5 lat.

Zgodnie z art.36a ust. 13 w/w ustawy - stanowisko dyrektora szkoły lub placówki powierza się na 5 lat szkolnych. W uzasadnionych przypadkach można powierzyć to stanowisko na krótszy okres, jednak nie krótszy niż 1 rok szkolny.

Zdaniem Sądu Okręgowego okres, na który Sąd Rejonowy powierzył powódce stanowisko dyrektora jest prawidłowy. Apelacja odnosi się jedynie do daty końcowej. Zatem należy mieć na uwadze, że powódka będzie faktycznie sprawować funkcję dyrektora tej szkoły jedynie przez około 2,5 roku. Jest to zatem dość krótki okres. Pozwalający jednak z jednej strony na realizację przez powódkę jej zamierzeń związanych z prowadzeniem szkoły, a z drugiej strony okres ten pozwoli na dokonanie oceny pracy powódki na tym stanowisku.

Mając to wszystko na uwadze, Sąd Okręgowy uznał, że zarzuty podniesione w apelacji nie zasługują na uwzględnienie i je oddalił. Na marginesie podnieść zatem jedynie należy, że nie można oprzeć się wrażeniu, że lokalna społeczność tak daleko zabrnęła w spór, że zatraciła z pola widzenia to, co w przedmiotowej sprawie jest najważniejsze, a mianowicie dobro uczniów. W głębokim przekonaniu Sądu wszystkie strony zaangażowane w ten konflikt winny przede wszystkim rozważyć, jakie wartości pragną przekazać młodemu pokoleniu. W przekonaniu Sądu winno być to poszanowanie zasad demokracji, tolerancja, umiejętność rozwiązywania konfliktów. Natomiast powódka nie powinna postrzegać wygranej w przedmiotowej sprawie jako osobistego zwycięstwa. Konieczna jest bowiem refleksja, dlaczego część lokalnej społeczności tak ostro sprzeciwia się powierzeniu jej stanowiska dyrektora. Rozważania te winny skłonić powódkę do wykazania poprzez swą pracę zawodową, że na to stanowisko zasłużyła, a obawy związane z jej kandydaturą są bezpodstawne.

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy oddalił apelację na mocy art.385 kpc.